

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a sudkýň JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Gabriely Gerdovej a v právnej veci žalobcu: **B., s.r.o.**, so sídlom H., IČO: X., zastúpený: *JUDr. L.*, advokát so sídlom T., proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, so sídlom Nová ulica č. 13, 975 04 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/225/4739-49650/2009/990813-r zo dňa 30.04.2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/42/2009-30 zo dňa 23.02.2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/42/2009-30 zo dňa 23. februára 2010 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

^[1] Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. I/225/4739-49650/2009/990813-r zo dňa 30.04.2009, ktorým podľa § 48 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Snina č. 705/230/340/09/Zub zo dňa 09.01.2009, ktorým podľa § 15 ods. 14 zákona č. 511/1992 Zb. nepriznal žalobcovi ako platiteľovi dane z pridanej hodnoty nadmerný

odpočet uvedený v daňovom priznaní za zdaňovacie obdobie máj 2005 v sume 56 816,01 € a určil vlastnú daňovú povinnosť v sume 16 291,14 €.

^[2] Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že podmienky pre oslobodenie od dane pri vývoze tovaru sú splnené iba v tom prípade, ak je jednoznačne a nepochybne preukázané, že tovar bol odoslaný alebo prepravený predávajúcim alebo kupujúcim na jeho účet do miesta určenia na území tretieho štátu, pričom v predmetnej veci bolo vykonaným dokazovaním správcu dane preukázané, že k zmene vlastníctva k tovaru deklarovanému na JCD došlo na území Slovenskej republiky, kupujúci občania Ukrajiny tovar predali ďalším občanom Ukrajiny, a teda vo vzťahu predávajúci B. a kupujúci A. B. a V. V. P. nedošlo k preprave tovaru na územie tretieho štátu, teda Ukrajiny. Ustanovenie § 47 ods. 1 až 3 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov je treba chápať kompletne a žalobca nepreukázal písomným colným vyhlásením, že došlo k prepusteniu tovaru do colného režimu vývoz, v ktorom musí byť potvrdený colným orgánom výstup tovaru z územia Európskych spoločenstiev a táto skutočnosť jednoznačne vyplýva aj z výpovedí A.B. a V.V.P., ktorí jednoznačne uviedli, že tovar nebol prejednaný colne ukrajinskými colnými orgánmi. Obaja zhodne uviedli, že tovar neprekročil hranice Ukrajiny. Žalobca nespĺnil podmienky pre oslobodenie od dane pri vývoze tovaru, a preto je povinný plniť daňovú povinnosť tak ako upravuje § 19 ods. 1 prvá, druhá veta zákona č. 222/2004 Z.z., podľa ktorého daňová povinnosť vzniká dňom dodania tovaru. Dňom dodania tovaru je deň, keď kupujúci nadobudne právo nakladať s tovarom ako vlastník.

^[3] Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie, v ktorom poukázal na to, že žalobca uzavrel ústne kúpne zmluvy s V.V.P., U. a A.B., U., ktorých predmetom bol predaj a vývoz súčastí a častí motorov. V priebehu šetrenia daňového úradu bolo zistené, že predmetné časti a súčasti motorov boli naložené do motorových vozidiel, ktorých vlastníckmi boli odberatelia. Následne tento naložený tovar bol colne prerokovaný na PCU 5361 Michalovce a boli vystavené JCD č. 1536100501198, f. č. 05050517 zo dňa 05.05.2005, č. 0536100501453, f. č. 27050523 zo dňa 27.05.2005, č. 1536100501200, f. č. 05050518 zo dňa 05.05.2005, č. 0536100501265, f. č. 11050520 zo dňa 11.05.2005, č. 0536100501275, f. č. 12050521 zo dňa 12.05.2005 a č. 0536100501452, f. č. 27050522 zo dňa 27.05.2005. Tieto JCD boli potvrdené na rube listu dielu 3 PCU 5311 Čierna nad Tisou a súčasne boli prepustené do režimu tranzit T1, kde colným úradom určenia bol PCU 5321 Vyšné Nemecké. Okamihom prepustenia tovaru do režimu tranzitu T1 došlo k zmene vlastníckych vzťahov k predmetnému tovaru, kde na jednej strane vystupujú pôvodní kupujúci A.B. a V.V.P. a novými vlastníckmi tovaru počas prepravy tovaru sa stali V.L., V.S. a V.I. Počas režimu tranzit, teda prepravy, ide o bežné obchodné operácie, ktoré nie sú zakázané colnými predpismi spoločenstva. Po ukončení režimu vývoz je možné predložiť nové colné vyhlásenie pre režim tranzit. K tranzitným dokladom môžu byť priložené iné faktúry ako tie, ktoré sprevádzali tovar v režime vývoz. Na týchto nových faktúrach môže byť uvedený iný odosielateľ, príjemca, iná hodnota tovaru. Je zrejmé, že colne bol tovar prerokovaný na PTU Michalovce, JCD boli potvrdené PCU Čierna nad Tisou, vtedy boli prepustené do režimu

tranzit, kde miestom určenia tranzitu bolo určené Vyšné Nemecké. Poukazujúc v tejto súvislosti na čl. 91 nariadenia rady (EHS) č. 2913/92 z 12.10.1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva, colný režim vonkajší tranzit umožňuje prepravu medzi dvoma miestami v rámci colného územia spoločenstva. Týmito dvoma miestami v rámci tranzitu bolo PCU Čierna nad Tisou a PCU Vyšné Nemecké. Žalobca navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok Krajského súdu v Prešove a vo veci rozhodol sám a to tak, že zruší rozhodnutia Daňového úradu Snina č. 705/230/340/09/Zub zo dňa 09.01.2009, ako aj rozhodnutie Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky Banská Bystrica č. I/225/4739-49650/2009/990813-r zo dňa 30.04.2009.

^[4] Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že dôvody uvedené v odvolaní považuje za neopodstatnené v celom rozsahu, pretože sú úplne identické ako v žalobe. Poukázal na písomné vyjadrenie k žalobe č. I/225/15889-130702/2009 zo dňa 09.12.2009, kde ku všetkým dôvodom zaujal podrobné písomné stanovisko. Navrhol, aby najvyšší súd rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/42/2009-30 zo dňa 23.02.2010 potvrdil.

^[5] Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. a následne po tom, ako bolo oznámenie o vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu SR www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk, vyhlásil vo veci rozsudok, ktorým potvrdil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/42/2009-30 zo dňa 23.02.2010 podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny.

^[6] Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

^[7] Skutkový stav nebol sporným. Žalobca ako predávajúci dodal kupujúcim na území Slovenskej republiky tovar, ktorý bol colne prerokovaný a deklarovaný na vývoz na Ukrajinu. Žalobca uplatnil oslobodenie od dane pri vývoze v zmysle § 47 ods. 2 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty. Podstatnou okolnosťou v skutkovom stave však bolo, že kupujúci následne, ešte na území Slovenskej republiky v colnom režime tranzit T1 predali tovar ďalším kupujúcim, ktorí ho vyviezli na Ukrajinu.

^[8] Spornou právnou otázkou bolo vykvalifikovanie ďalšieho predaja tovaru v tranzitnom režime, ešte na území Slovenskej republiky a vplyv tejto skutočnosti na daňovú povinnosť žalobcu.

^[9] Žalovaný a správca dane tvrdili, že zdaňované a alebo oslobodené je dodanie tovaru v rámci konkrétneho vzťahu medzi predávajúcimi a kupujúcimi a tomuto obchodnému vzťahu

musí zodpovedať pohyblivá dodávka tovaru na území tretieho štátu. V tomto prípade ešte na území Slovenskej republiky došlo k ďalšiemu predaju. Za takýchto okolností, je potrebné vyvodiť záver, že k dodaniu tovaru došlo v tuzemsku a tovar z tohto obchodného vzťahu nebol odoslaný alebo prepravený predávajúcim alebo kupujúcim alebo na ich účet do miesta určenia na území tretieho štátu, preto neboli splnené podmienky pre oslobodenie dodania tovaru od dane v zmysle § 47 zákona o dani z pridanej hodnoty, ale žalobcovi vznikla daňová povinnosť podľa § 19 ods. 1 tohto zákona.

[10] Naopak žalobca tvrdil, že splnil podmienky oslobodenia od dane, pretože realizoval režim vývoz a následne bol realizovaný režim tranzit, kde došlo k zmene vlastníckych vzťahov k tovaru.

[11] Podľa § 47 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z.z. oslobodené od dane je dodanie tovaru, ktorý je odoslaný alebo prepravený predávajúcim alebo na jeho účet do miesta určenia na území tretieho štátu.

[12] Podľa § 47 ods. 2 zákona č. 222/2004 Z.z. oslobodené od dane je dodanie tovaru, ktorý je odoslaný alebo prepravený kupujúcim alebo na jeho účet do miesta určenia na území tretieho štátu, ak kupujúci nemá v tuzemsku sídlo, miesto podnikania, prevádzkareň ani bydlisko, s výnimkou dodania tovaru, ktorý prepravil kupujúci na účely vybavenia, zásobenia pohonnými látkami a potravinami výletných lodí, súkromných lietadiel alebo akýchkoľvek dopravných prostriedkov na súkromné použitie.

[13] V zmysle hore uvedených ustanovení oslobodenie od dane sa vzťahuje na dodanie tovaru, ktorý bol odoslaný alebo prepravený predávajúcim alebo kupujúcim, alebo na ich účet do miesta určenia na území tretieho štátu. Najvyšší súd poukazuje na to, že oslobodenie od dane sa nevzťahuje na tovar ako taký (t.j. hmotný majetok, ktorý je predmetom kúpnej zmluvy), ale vzťahuje sa na dodanie tovaru t.j. konkrétnu daňovú transakciu medzi konkrétnymi subjektmi na základe konkrétnej zmluvy. Vývoz tovaru ako hmotného majetku v danom prípade bol nesporne uskutočnený. Vývoz však nezodpovedal dodaniu tovaru uskutočnenému žalobcom ako predávajúcim, teda nezodpovedal daňovej transakcii, ku ktorej bolo uplatnené oslobodenie od dane. Žalobcovi vznikla daňová povinnosť podľa § 19 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z.z. Ďalšia právna skutočnosť umožňujúca oslobodenie od dane v zmysle § 47 ods. 1, 2 zák. č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty objektívne nenastala, pretože kupujúci (či už s vedomím alebo bez vedomia predávajúceho) tovar na území Slovenskej republiky predali a vývoz tovaru už zodpovedal tejto ďalšej daňovej transakcii. Žalobca preto nespĺnil podmienky pre oslobodenie od dane podľa § 47 zákona č. 222/2004 Z.z.

[14] O trovách odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak

že žalobcovi, ktorý nemal v odvolacom konaní úspech nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 07. decembra 2010

JUDr. Ivan Rumana, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová